

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/335/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115220974
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115220974.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: X. V. L., L. C. I., L. L. T. X, XXX XX F., K.: XX XXX XXX, právne zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: R. Ď., W.. XX.X.XXXX, F. XXX XX F. XXX, Š. I. L., o zaplatenie 150,13 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 102,33 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1,60 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11,99 eur od 26.11.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 19,37 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 37,97 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 31,40 eur od 26.2.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 5,99 eur titulom náhrady pomernej časti zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu a v sume 21,79 eur titulom náhrady pomernej časti trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 22.6.2015 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 13.7.2015 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 150,13 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 1,60 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 11,99 eur od 26.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 19,37 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 37,97 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, vo výške 5,75 % ročne zo sumy 31,40 eur od 26.2.2013 do zaplatenia a vo výške 5,25 % ročne zo sumy 47,80 eur od 26.11.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 0035763469 (ďalej len postupca) na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol odporcovi telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Odporca sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a cenníku. Postupca vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil odporcovi vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil navrhovateľovi nasledovné pohľadávky vo

faktúrach: č. 7210454665 znejúca na sumu 1,60 eur splatná dňa 25.10.2012, č. 7211508153 znejúca na sumu 11,99 eur splatná dňa 25.11.2012, č. 7212587382 znejúca na sumu 19,37 eur splatná dňa 25.12.2012, č. 7300204249 znejúca na sumu 37,97 eur splatná dňa 25.1.2013, č. 7301315597 znejúca na sumu 31,40 eur splatná dňa 25.2.2013 a č. 7311780046 znejúca na sumu 47,80 eur splatná dňa 25.11.2013. Rozpis jednotlivých vyúčtovaných položiek je uvedený v pripojených faktúrach. Faktúry sú očíslované variabilnými symbolmi. Odporca ku dňu spísania návrhu neuhradil odo dňa postúpenia pohľadávky nič z dlžnej sumy. Uplatnená pohľadávka vo výške 150,13 eur nebola ku dňu spísania návrhu uhradená. S odkazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej navrhovateľ uviedol, že na základe uvedených platieb vyčísluje úroky z omeškania ku dňu spísania návrhu nasledovne: vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1,60 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 11,99 eur od 26.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 19,37 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 37,97 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, vo výške 5,75 % ročne zo sumy 31,40 eur od 26.2.2013 do zaplatenia a vo výške 5,25 % ročne zo sumy 47,80 eur od 26.11.2013.

Odporca sa k návrhu a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené ukladaním v súdnom spise, v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 29 ods. 6 O.s.p., za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1 000 eur (ďalej len "drobné spory").

Podľa ust. § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 20.6.2016, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 24.5.2016.

Súd tak na základe navrhovateľom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s., (ďalej len „ST“) ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 2.10.2012 zmluvu o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb. ST odporcovi poskytol balíček služieb na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 2.10.2012 dodatok k zmluve o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Program Naj 200“. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb a týmto dodatkom [bod 1 písm. b) dodatku].

V bode 3 dodatku odporca sa zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov nepožiada o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb - Program Naj 200.

V bode 4 dodatku sa účastníci dohodli, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný nahradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.

Podľa bodu 5 dodatku bol tento dodatok platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami. Bol uzatvorený na dobu určitú, a to na dobu viazanosti 24 mesiacov.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrami: č. 7210454665 zo dňa 8.10.2012 splatnou dňa 25.10.2012 znejúcou na sumu 1,60 eur, č. 7211508153 zo dňa 8.11.2012 splatnou dňa 25.11.2012 znejúcou na sumu 11,99 eur, č. 7212587382 zo dňa 8.12.2012 splatnou dňa 25.12.2012 znejúcou na sumu 19,37 eur, č. 7300204249 zo dňa 8.1.2013 splatnou dňa 25.1.2013 znejúcou na sumu 37,97 eur a č. 7301315597 zo dňa 8.2.2013 splatnou dňa 25.2.2013 znejúcou na sumu 31,40 eur, vyúčtovala odporcovi cenu služieb poskytnutých podľa zmluvy o pripojení a platného Cenníka za obdobie od 08.09.2012 do 07.02.2013.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrou č. 7311780046 zo dňa 8.11.2013 splatnou dňa 25.11.2013 vyúčtovala odporcovi sumu 47,80 eur ako zmluvnú pokutu.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou ST ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 20.11.2014 došlo aj k postúpeniu pohľadávok postupcu voči odporcovi, vyplývajúcich z vyššie uvedených faktúr na navrhovateľa.

Súd považoval za medzi účastníkmi nesporné tvrdenie navrhovateľa, že odporca neuhradil nič z dlžnej sumy. Vzhľadom k tomu, že v konaní nevyšiel najavo opak skutkového tvrdenia navrhovateľa, že by odporca vykonal nejaké úhrady dlžnej sumy, súd vychádzal z tohto skutkového tvrdenia navrhovateľa.

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právomoc úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ust. § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ust. § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2, b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania, 2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, [napríklad zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov] 3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46, 4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb, 5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby, 6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2, d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby, e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby, f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb, h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75, i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa ust. § 44 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, údaje uvedené v odseku 2 môžu byť uvedené v ktorejkoľvek súčasti zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane všeobecných podmienok alebo cenníka; to neplatí pre údaje, ktoré musia byť výslovne uvedené priamo v písomnom vyhotovení zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak je zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa odseku 1 písomná: a) lehotu prvého pripojenia k sieti, b) obmedzenia, ktoré podnik zavedie na používanie podnikom dodaných koncových zariadení účastníkovi, c) možnosť účastníka zverejniť

alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2, d) cenu alebo zdroj, spôsob a možnosti získania informácií o cene, e) informáciu o zúčtovacom období a spôsobe fakturácie v prípade fakturovaných služieb, f) čas trvania zmluvy vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 379/2008 Z. z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010 do 30.06.2011 (po účinnosti zákona č. 161/2011 Z. z. dňa 01.07.2011 ust. § 53 ods. 10 a po účinnosti zákona č. 106/2014 Z. z. dňa 01.06.2014 § 53 ods. 11), neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Z hľadiska skutkového vymedzenia žalovaných nárokov navrhovateľ tieto uplatňoval ako nárok na zaplatenie ceny neuhradených telekomunikačných služieb, ktoré odporcovi poskytol jeho právny predchodca ST na základe zmluvy o pripojení.

Súd tak na základe vykonaných dôkazov vychádzal z toho, že medzi ST a odporcom vznikol záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci z v zmysle ust. § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. uzavretej zmluvy o pripojení. Právu odporcu na poskytovanie služieb podľa zmluvy ST zodpovedala povinnosť odporcu uhradiť cenu týchto služieb podľa cenníka, resp. cenu zo zľavou.

Súd mal tak za preukázané, že právnenmu predchodcovi navrhovateľa ST vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie poskytnutých služieb v súlade so zmluvou o pripojení, VP, Cenníkom a vyššie uvedenými faktúrami, vo výške 102,33 eur. Súd tak z tohto dôvodu a s poukazom na vyššie uvedené postúpenie tejto

pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka navrhovateľovi priznal nárok na zaplatenie sumy 102,33 eur, a to vzhľadom na to, ako už bolo uvedené, že v konaní nevyšiel najavo opak tvrdenia navrhovateľa, že odporca doposiaľ navrhovateľovi túto sumu neuhradil.

Právnomu predchodcovi navrhovateľa ST vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške stanovenej zákonom zo sumy 102,33 eur, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd pri posudzovaní uplatneného nároku na úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 1,60 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 11,99 eur od 26.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 19,37 eur od 26.12.2012 do zaplatenia a zo sumy 37,97 eur od 26.1.2013 do zaplatenia a vo výške 5,75 % ročne zo sumy 31,40 eur od 26.2.2013 do zaplatenia, mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny za poskytnuté služby, t. j. celkovo sumy 102,33 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúr č. 7210454665 (resp. 7211508153, č. 7212587382, č. 7300204249 a č. 7301315597), t. j. ku dňu 26.10.2012 (resp. 26.11.2012, 26.12.2012, 26.1.2013 a 26.2.2013) bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,75 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti; § 121 O.s.p.). Právnomu predchodcovi navrhovateľa tak vzniklo v zmysle už cit. ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo na zaplatenie úrokov z omeškania: vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1,60 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11,99 eur od 26.11.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 19,37 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 37,97 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, vo výške 5,75 % ročne zo sumy 31,40 eur od 26.2.2013 do zaplatenia. Následne s postúpenou pohľadávkou prešlo na navrhovateľa v súlade s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj príslušenstvo, teda aj právo jeho právneho predchodcu voči odporcovi na zaplatenie úrokov z omeškania v uvedenom rozsahu.

Na tomto mieste ďalej považuje súd za potrebné uviesť, že je pri rozhodovaní viazaný žalobným návrhom (ust. § 153 ods. 2 O.s.p.). Z uvedeného tak vyplýva, že súd nemôže priznať navrhovateľovi viac, ako požadoval v žalobnom návrhu, avšak nemôže mu priznať ani niečo iné, než požadoval (teda odporcovi nemôže uložiť inú ako navrhovateľom navrhovanú povinnosť), alebo nemôže navrhovateľovi priznať síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu, ako bol navrhovateľom vymedzený. Zároveň súd poukazuje na znenie ust. § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p., teda na to, že navrhovateľ v návrhu je povinný uviesť skutkové tvrdenia, ktoré majú odôvodňovať jeho uplatnený nárok čo do dôvodu, ako aj výšky a súčasne má dôkaznú povinnosť, t. j. o značiť alebo predložiť dôkazy preukazujúce jeho skutkové tvrdenia. Súd tak nemá povinnosť (a opak by bol v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov v konaní) z navrhovateľom predložených a označených dôkazov odvodzovať skutkové tvrdenia, ktoré neboli navrhovateľom produkované a na základe týchto navrhovateľovi priznať síce uplatnený nárok, avšak uplatnený na základe iného navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu.

S poukazom na uvedené súd viazaný skutkovým vymedzením žalovaného nároku na zaplatenie sumy 47,80 eur konštatuje, že navrhovateľ si aj tento nárok uplatňoval ako pohľadávku, ktorá na neho prešla postúpením z ST, na zaplatenie ceny služieb poskytnutých ST odporcovi na základe predmetnej zmluvy o pripojení. Ako vyplýva z predloženej faktúry č. 7311780046 ST odporcovi touto faktúrou nevyúčtovala cenu poskytnutých služieb, ale zmluvnú pokutu podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ si však takýto nárok návrhom na začatie konania neuplatnil, a preto súd s poukazom na ust. § 153 ods. 2 O.s.p. už len z tohto dôvodu návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 47,80 eur s príslušnými úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 47,80 eur od 26.11.2013 do zaplatenia vyhovieť nemohol a tento zamietol.

Odhliadnuc od tohto dôvodu zamietnutia návrhu navrhovateľa v uvedenej časti súd považoval pre úplnosť odôvodnenia svojho rozhodnutia sa zaoberať dôvodnosťou postúpenej pohľadávky (aj keď nie navrhovateľom skutkovo uplatnenej) na zaplatenie sumy 47,80 eur ako zmluvnej pokuty podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Aj keď navrhovateľ neoznačil zmluvné dojednanie, na základe ktorého tento nárok uplatňoval voči odporcovi jeho právny predchodca ST (čo je pochopiteľné, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si návrhom takýto nárok neuplatnil), je nepochybné, že to bolo na základe ust. bodu 4 vyššie zmieneného dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 1.10.2012, a to z dôvodu, že odporca nedodrжал dobu viazanosti.

Na tomto mieste súd musí poukázať na to, že na záväzkovo-právne vzťahy medzi ST a odporcom založené predmetnou zmluvou o pripojení v znení jej dodatku bez akýchkoľvek pochybností dopadá úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS

z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná dodávateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nenechá.

Súd sa tak zaoberal v ďalšom otázkou (ne)prijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej ST uplatňoval voči odporcovi (vyúčtoval mu) právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur.

V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednaní zmluvnej podmienky uvedenej v dotknutom ust. bode 4 dodatku k zmluve o pripojení uzavretej medzi ST a odporcom ako spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiaroknutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. V konaní však takýto spôsob kontraktácie dotknutej zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute najavo nevyšiel (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

Ako vyplýva z § 544 Občianskeho zákonníka, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy.

Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade ST tak zásadne zmluvnou pokutou vo výške 47,80 eur s poukazom na jej zakotvenie v ust. bodu 4 dodatku, ktorého kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane získať zľavu z ceny poskytovaných služieb po dobu 24 mesiacov a na druhej strane pre právneho predchodcu navrhovateľa získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitosťou zabezpečoval poskytnutie určitých benefitov odporcovi spočívajúcich práve v zľave z ceny poskytovaných služieb.

(Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v súčasnosti v znení ust. § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka (v čase uzavretia zmluvy § 53 ods. 10). Toto ustanovenie totiž transponuje cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Z výkladového pravidla vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednania takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadí sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti zmluvnej podmienky je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednaná zmluvná podmienka zaväzovala odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti podľa bodu 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení, počas celej doby viazanosti, t. j. 24 mesiacov, a to teda či už na začiatku doby viazanosti, alebo aj na jej konci, a to v rovnakej výške bez ohľadu na intenzitu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom (resp. iným spotrebiteľom v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe). V prípade posudzovanej zmluvnej podmienky by tak bol odporca (resp. iný spotrebiteľ v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške 47,80 eur aj v prípade, že by svoje zmluvné povinnosti, na ktorých porušenie sa zmluvná pokuta viazala, porušil v samotnom závere doby viazanosti, pričom v predchádzajúcom období si svoje povinnosti plnil riadne a včas a súčasne by intenzita porušenia tejto povinnosti odporcu z hľadiska peňažného vyjadrenia bola bez najmenších pochybností v zjavnom nepomere k výške zmluvnej pokuty. Na tomto závere súdu nemôže nič meniť ani prípadná argumentácia, že právny predchodca navrhovateľa si v takomto prípade (už mu vzniknuté) právo na zaplatenie zmluvnej pokuty neuplatňoval. Súd tak dospel k nepochybnému záveru, že v danom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku [§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka] spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka), ktorá je tak absolútne neplatná podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Na základe neplatného zmluvného dojednania tak by nebolo možné navrhovateľovi priznať plnenie zo zmluvnej pokuty, ak by si bol aj návrhom na začatie konania takýto nárok uplatnil.

Súd skutočne už len na záver poukazuje v kontexte znenia cit. ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, že Okresný súd Žilina nepriznal právnemu predchodcovi navrhovateľa ST plnenie na základe významovo totožných zmluvných podmienok, ktoré považoval za neprijateľné podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.), že tomu tak bolo v rozsudku č. k. 6C/205/2006-89 zo dňa 02.03.2007 (potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/118/2007-123 zo dňa 27.05.2008), v rozsudku č. k. 6C/186/2012-48 zo dňa 28.09.2012 (potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/67/2013-104 zo dňa 30.08.2013).

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal celkovo priznania sumy 150,13 eur s prísl. 100%-ným úspechom navrhovateľa by tak bolo priznanie tejto sumy. Navrhovateľ bol však v konaní iba čiastočne úspešný. Jeho úspech spočíva v priznaní sumy 102,33 eur. Vo zvyšnej časti, t.j. o zaplatenie sumy 47,80 eur, v ktorej časti bol návrh navrhovateľa druhou vetou výroku rozsudku zamietnutý, bol navrhovateľ neúspešný.

Z uvedeného je zrejmé, že z celkovo požadovanej sumy 150,13eur (100%), úspech navrhovateľa činí priznanie sumy 102,33 eur, čo je 68,16 % z celku a neúspech navrhovateľa činí nepriznanie sumy 47,80 eur, čo je 31,84 % z celku.

Z tohto je jednoznačné, že navrhovateľ bol v konaní úspešnejším účastníkom, kde čistý úspech navrhovateľa predstavuje 36,32 % (t.j. 68,16 % mínus 31,84 %). Navrhovateľovi preto prináleží právo na náhradu trov konania v rozsahu 36,32 %.

Navrhovateľ si uplatnil trovy konania spočívajúce v náhrade zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 16,50 eur a náhrade trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby v zmysle ustanovenia § 13a ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.), a to:

1. prevzatie a príprava zastúpenia;
2. písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania;

Súd preskúmal navrhovateľom uplatnený nárok a priznal mu proti odporcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 36,32 %, vychádzajúc z vyššie konštatovaného a z dikcie ustanovenia § 142 ods. 2. Z uplatnenej sumy trov konania mu priznal nasledovné sumy:

a/ náhrada súdneho poplatku vo výške 5,99 eur (t.j. 16,50 eur x 36,32 %).

b/ náhrada trov právneho zastúpenia a režijného paušálu za:

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., 6,03 eur (t.j. 16,60 eur x 36,32 %), režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 3,05 eur (t.j. 8,39 eur x 36,32 %), spolu 9,08 eur;
2. úkon právnej služby: podanie návrhu na súd- návrh na začatie konania podľa § 13a ods. 1 písm. c) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 6,03 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl., vo výške 3,05 eur, spolu 9,08 eur;

c/ náhrady DPH z :

odmien a náhrad podľa §§ 14 až 16 vyhl. v sume 3,63 eur (20 % zo sumy 18,16 eur), a to v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhl., nakoľko z priloženého osvedčenia o registrácii mal súd preukázané, že právny zástupca navrhovateľa je platiťom DPH pričom sadzba DPH je vo výške 20 %.

Trovy právneho zastúpenia spolu 21,79 eur.

Celkové trovy konania, ktoré je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi, činia sumu 27,78 eur a pozostávajú z náhrady pomernej časti súdneho poplatku v sume 5,99 eur a z náhrady pomernej časti trov právneho zastúpenia v sume 21,79 eur.

Súd tak uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom náhrady pomernej časti súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 5,99 eur a titulom náhrady pomernej časti trov právneho zastúpenia v sume 21,79 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám jeho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 149 ods.1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.